

Maade som hidtil — at træffe Afgørelse i de Tilfælde, der eventuelt maatte kunne opstaa. Det maa antages, at Reglen i D. L. 5—1—7, saaledes som denne hidtil er blevet forstaaet, jfr Jul. Lassen Obligationsrettens alm. Del 3. Udgave Side 66 og ff., Side 105—106 og 595—596, vedblivende vil kunne finde Anvendelse, forsaavidt angaar Veksler.

#### Til § 2.

For 1. Stk.s Vedkommende stemmer Paragraffen i det væsentlige med V. L.'s § 5 og for 3. Stk.s Vedkommende med V. L.'s § 4, 2. Stk. I Paragraffens sidste Stk. indeholdes en ny, men vistnok rimelig Regel om, at en Veksel, der ikke angiver Stedet, hvor den er udstedt, skal anses for underskrevet paa det ved Trassentens Navn anførte Sted.

#### Til § 3.

Paragraffens 1. Stk. stemmer med V. L.'s § 2, 1. Stk.; 2. Stk. hjemler en lignende Adgang som V. L.'s § 2, 2. Stk., til at trække Veksler paa Trassenten selv. Derimod siges det ikke som i vor nuværende Bestemmelse, at Vekslen da skal anses som en Egenveksel, og den i Forbindelse dermed fastslaaede Bestemmelse i V. L.'s § 95, sidste Pkt. om, at saadanne Veksler ikke maa udstedes til egen Ordre, gælder ikke efter Forslaget. En trukket Egenveksel vil da for Fremtiden blive at behandle som en trukket Veksel, se Forhandlingerne i Genève 1930, Side 181—182.

#### Til § 4.

Bestemmelsen ændrer Forskrifterne i V. L.'s § 4, 1. Stk. Idet henvises til det i Bilag B. Sp. 4571 under Nr. 26 og 27 udtalte, bemærkes, at Lovforslagets Bestemmelser om Domicilering af Veksler synes at være klarere end de i V. L. indeholdte Forskrifter, hvis Anvendelse i Praksis har givet Anledning til megen Tvivl — se U. f. R. 1911 B. Side 81 og ff. og 1928 B. Side 52—54. Ved Lovforslaget bortfalder det i V. L. alene for Domicilering af Veksler opretholdt Krav om *distantia loci*, saaledes at Bestemmelsen ikke blot omfatter de Tilfælde, hvor Vekslen skal være betalbar hos en Trediemand paa et andet Sted end det, hvor Trassaten bor, men ogsaa de Tilfælde, hvor den skal være betalbar hos en Trediemand paa det samme Sted som det, hvor Trassaten bor. Med Hensyn til det i den ensartede V. L.'s § 4 og her i Lovforslaget an-

vendte Ord »Sted« bemærkes, at det anvendes som Oversættelse dels for det franske Ord »localité«, dels for »lieu«, se navnlig Bemærkningerne under Nr. 26 i Bilag B. Sp. 4571. Ordet »localité« kunde maaske mere betegnende have været oversat ved »Plads«, men da de gældende nordiske Veksellove benytter Ordet »Sted« som Betegnelse ogsaa for det, Konventionen ønsker at udtrykke med Ordet »localité«, jfr. i denne Forbindelse Aubert, Den nordiske Veksleret, København 1882, Side 92—94, er man i samtlige nordiske Veksellovforslag blevet staaende ved Ordet »Sted«.

#### Til § 5.

I Modsætning til V. L. § 7 aabnes der ved Lovforslagets § 5 Adgang til at beregne Renter af Vekselsummer, hvad der særligt i den oversøiske Handel skal være Trang til. Denne Adgang er dog begrænset til Sigt- eller Eftersigtsveksler, idet det ved Veksler, der har en bestemt Forfaldstid, er muligt forud at beregne Renterne og at lægge dem til Vekselsummen. Angives Rentefoden ikke i en Veksel, der er bestemt til at bære Renter, anses Bestemmelsen om Rente som uskrevet.

#### Til § 6.

Bestemmelsen i § 6, der afløser Reglen i V. L. § 6, stammer fra den tyske Veksellov, Den udtaler i 1. Stykke, at hvis Beløbet i en Veksel er anført baade med Bogstaver og med Tal, gælder i Tilfælde af Uoverensstemmelse den Sum, der er anført med Bogstaver, uanset om dette er den største eller den mindste Sum. Er Beløbet anført flere Gange — enten med Bogstaver eller med Tal — gælder i Følge Paragraffens 2. Stykke Vekslen i Tilfælde af Uoverensstemmelse for det mindste Beløb. For det herefter ulovbestemte Tilfælde, at Beløbet er anført flere Gange baade med Bogstaver og med Tal og Anførslerne er indbyrdes uoverensstemmende, synes det mindste med Bogstaver anførte Tal at maatte betragtes som angivende Vekselsummen. Med Hensyn til de Indvendinger, som kan gøres imod Reglen i § 6 henvises til Motiverne til § 6 i V. L. og til Evaldsen, Vekselloven, Side 31—33, særlig Noten Side 33.

#### Til § 7.

Bestemmelsen indeholder Forskrifterne i V. L. § 88.